

[Viggo Starcke.]

mine argumenter 117 gange her, er de dog ved at virke. Selv med den langsomme opfattelsesevne, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har, er det dog efterhånden ved at gå op for ham, at marxismen åbenbart er en forkert filosofi. Socialdemokratiet har forladt marxismen. Retsforbundet har dog altså ikke levet helt forgæves. (Poul Hansen [Kalundborg]): Få nu ikke storhedsvanvid!. Nej, det behøver jeg ikke at få, fordi jeg har den opfattelse, ærede medlem, at objektive argumenter er så vigtige, og at en rigtig teoretisk linie er af stor betydning. Når man har set et parti, som i mange årtier har ført sin politik efter den marxistiske ideologi — og det var en filosofi, den marxistiske ideologi — og i dag er ved at forlade den, er det et fremskridt, og det viser een ting, at partiet i dag selv erkender, at marxismen har været forkert. Vi, som står på en liberal og retsindig ideologi, har en basis i praktisk talt alt, hvad der er skrevet af videnskabelige værker om handelspolitik, hvorimod det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ikke kan påpege et eneste anstændigt videnskabeligt værk, som taler til fordel for afspærringspolitik, beskyttelsespolitik eller restriktionspolitik. Dette er forholdet.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) spurgte, om jeg ville være med til, at vi selv bryder vore restriktioner og vor told ned og lukker Danmark op, og om det ville være en fordel. Ja, det vil jeg, og det vil være en fordel. Men jeg indrømmer, at det vil være en endnu større fordel, om andre lande også gør det, og hvis det er målet for den højtærede økonomiminister at opnå, at de andre lande også gør det, så lykønsker jeg ham til den politik. Men hvis vi ikke kan nå det, mener jeg, at Danmark skal gøre det alligevel.

Jeg tror ikke, jeg behøver at spilde mange ord på de bemærkninger, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) gjorde om dumping. Er det virkelig meningen, at socialdemokratiet lydigt skal traske efter Industrirådets anvisninger og gentage agitationen om dumping, som der ingen hold er i? I toldundersøgelseskommissionen har der ikke kunnet præsteres et eneste eksempel på dumping. Skal man så ikke holde op at tale om det?

Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer hr. Anker Lau og hr. Weikop for tilslutningen til tanken om liberalisering til 100 pct. Når det ærede medlem hr. Weikop ironiserede lidt over, at denne sag var blevet trukket frem her, og ligesom mente, at den hørte hjemme i vareforsyningsudvalget, vil jeg sige til det ærede medlem, at den først og fremmest hører hjemme i denne sal og kun sekundært i vareforsyningsudvalget. Det er et offentligt anliggende af den største betydning, og det er ganske nødvendigt at tage alvorligt på det. Et faktisk og praktisk forslag om at liberalisere 100 pct. er så opsigtsvækkende, at det burde have vakt helt anderledes begejstring både i regeringen og i denne sal og i befolkningen i det hele taget.

Tilslidst vil jeg gerne sige, at der i historien findes en lang række eksempler på meget betydningsfulde handlinger indenfor handelspolitikken. Det ærede medlem hr. Fuglsang angreb Amerikas handelspolitik. Jeg mener, at Amerikas handelspolitik kunne være både mere frisindet og mere venlig, end den er, men der er dog det ved det, at Amerika består af ca. 50 stater, som hverken har restriktioner eller told indbyrdes. Det er jo ikke mere end 250 år siden, der var høje toldbarrierer mellem England og Skotland. Det var en velsignelse, da disse barrierer blev brudt ned i 1707. Den 1. januar 1834 var en meget stor dato i Tysklands historie. Da sløjfede Tyskland alle de toldskranker, der fandtes mellem de små tyske stater og fyrstendømmer, og gik ind i den tyske toldforening. Den 1. februar 1849 sløjfede England sin korntold og begyndte sin epokegørende frihandelsperiode. Året efter, den 1. februar 1850, sløjfede de schweiziske kantonen deres indbyrdes toldbarrierer.

Se, alle de steder, hvor man har prøvet det, har det virket godt. Det er den proces, der foregik, da man forenede De Forenede Stater i Amerika, da man forenede Schweiz' kantonen, da man forenede de tyske stater i toldforeningen, og da man forenede The United Kingdom, som Europa trænger til i dag, og det behøver man ikke store konferencer til, det behøver man ikke store overstatslige myndigheder til, man behøver blot at fjerne de restriktioner, som de enkelte lande har bygget op. Jeg tror meget mere på det praktiske eksempel, på en dristig, handlekraftig politik som den af den